दार्ङिरिति ङिरगुणलश्च मान्ताऽदनतद्वात् अधिकं धैर्धश्च आतानि आधिषत आहितवनाः धाञाञिन्ञ्यनेवादिना मं अन्यत् पूर्ववत् कीद्दशाः किलकिलायनाः किलकिलाग्रब्दं कुर्व नाः नैकाचायकानुकरणादिति डाच् दिलञ्च डाञ्जोहितादेरिति जाः पञ्च॥१०२॥

निकु चो तस्य वर्त्तिता रस्ये प्रस्वेदिताः परं। मणि रत्नाधिप्रयितं प्रत्युदैत्तनः तायधिं॥१०३॥

निकु अद्यादि। तस्य पर्वतस्य निकु अं सतादिपिहितस्याने वित्तां स्थिला नक्षामें जिति किलप्रतिषेधः परं प्रस्नेदिताः उचैरयक्त शब्द कुर्वाणाः निष्ठाशी किति किलप्रतिषेधः ते। यधि स्थादेचना दृष्टवनाः सक्ति रूपं की दृशं मिण्यकाधिश्वितं को। ऽधिकरणेचिति काः पूर्वविकिल्पप्रतिषेधः की दृशं मिण्यकाधिश्वादितं को। ऽधिकरणेचिति काः पूर्वविकिल्पप्रतिषेधः की दृशं मिण्यकाधिश्वादितं मिण्यकामिति स्थीरकादाविष रक्षशब्दस्य दृष्टलात् एकपद्यभिचारे विशेषणविशेष्यभावः तस्याधिश्वादितमवस्थान मिल्यर्थः॥ १०३॥

निकु चर्त्यादि। तस्य पर्वतस्य निकु चे लतादिपिहितस्याने रस्यलात् वर्त्ताला स्थिला परमतिश्रयेन प्रस्वदिताश्रयक्तश्रव्दं कर्त्तमार्थ्यावानरास्तायिधं समुद्रं प्रत्युदेशका दृष्टवकाः की दृशं मिण्यत्वाधिश्रयितं मिण्यत्वैश्रीणश्रेष्ठेरिधश्रयितं श्रिधिष्ठतं कर्माक्रियेत्यादिना श्रिधपूर्वशिष्ठःश्राधारस्य कर्मालात् कर्माणि कः श्राधारे कर्दाति वेचित् श्राक्ति स्विद्वृजने घेचादि देकद्ति

ज॰म॰

स०